

[Hanne Reintoft.]

skatteproblem at vurdere den politiske situation i Indokina.

Finansminister *Poul Møllers* svar (8. september 1970):

Den 11. august i år havde jeg et møde med de søfarendes organisationer, hvor spørgsmålet om skattefrihed for krigsrisikotillæg, herunder det aftalte tillæg for sejlads på Cambodia, blev drøftet. Jeg fremhævede over for organisationerne min betænkelighed ved at tilvejebringe en generel hjemmel til skattefrihed for disse tillæg, idet skattefriheden i så fald alene vil bero på aftale imellem 2. af arbejdsmarkedets parter. Derimod vil jeg som hidtil være villig til i de enkelte tilfælde at tage stilling til, om man ved tekst-anmærkning skal søge tilvejebragt skattefrihed for aftalte krigsrisikotillæg, således som det med virkning fra 1. januar 1969 skete med krigsrisikotillæg for sejlads på Nord- og Sydvietnam. Ved afgørelsen heraf må jeg — på baggrund af det fra parterne og andetstedsfra oplyste — skønne over den aktuelle risiko ved sejlads i et påberåbt konfliktområde og behovet for ydelse af skattefrihed.

Med hensyn til sejlads på Cambodia er det over for mig oplyst, at aftalen om ydelsen af krigsrisikotillæg ikke er begrundet i allerede indtrådte skadevoldende begivenheder, ligesom der for tiden kun er ganske få — om overhovedet nogle — danske skibe, der besjeler Cambodia. I mit skriftlige svar af 21. august i år til de søfarendes organisationer har jeg imidlertid erklæret mig villig til at tage spørgsmålet om skattefrihed for krigsrisikotillæg ydet under sejlads på Cambodia op til fornyet overvejelse, såfremt der i større omfang bliver tale om udbetaling af krigsrisikotillæg for sejlads på dette land.

Af *Hans Lund* til finansministeren (7. september 1970):

„Vil ministeren foranledige, at landsskatteretten fremskynder behandlingen af de klagesager, der vedrører bestemmelserne om overført indtægt i forbindelse med overgangsreglerne til kildeskat?“

Begrundelse.

Reglerne om overført indtægt i forbindelse med overgangen til kildeskat har givet an-

ledning til så stor spekulation, at det overstiger, hvad man med rette kunne forvente. Direkte og indirekte er der blevet spekuleret i reglerne med dispositioner, som ingen har kunnet forudse.

Cirkulærer og bekendtgørelser har i deres udformning ikke gjort det lettere. Ikke alle er i overensstemmelse med lovens ånd, men måske nok med dens bogstav.

Skatteyderne, og ikke mindst revisorerne, har sikkert haft mange søvnløse nætter, inden de har kunnet tage stilling til, om de skulle gøre det ene eller det andet, og i dag står de skattelignende i den situation, at de må afsige kendelser på et i mange tilfælde usikkert grundlag. Den „overførte“ indtægt er jo en engangsforeteelse. Der er ingen praksis, og da den kun kan skabes af landsskatteretten og domstolene, finder jeg det rimeligt, at finansministeren fremskynder klagebehandlingen på disse områder. Det skulle også være muligt for landsskatteretten at afgøre disse sager hurtigt, idet sagsbehandlingen er betydelig lettere. Der er i de fleste sager kun tale om en enkelt ting, der klart fremgår af skatteydernes klage og skattemyndighedernes kendelse. Når jeg stiller dette spørgsmål, er det af hensyn til de borgere, der naturligvis venter på en afgørelse af hensyn til skattens betaling, men jeg gør det også af hensyn til de mange, der har til opgave at administrere loven. Ingen ønsker unødvendigt at ulejlige skatteyderne, men de, der skal påse, at loven virker efter sin hensigt, har jo nu engang pligter at tage hensyn til. Jeg ved, at man mange steder er tilbageholdende med at træffe afgørelser. Dels afventer man kendelser, dels ønsker man ikke, at landsskatteretten skal oversvømmes med sager. Det vil jo også kun påføre det offentlige store udgifter.

Finansminister *Poul Møllers* svar (11. september 1970):

Jeg kan tiltræde, at det af flere grunde vil være ønskeligt, om klagesager vedrørende overført indkomst kan undergives en hurtig behandling i landsskatteretten, og retten er da også opmærksom på problemet.

Ifølge det oplyste har landsskatteretten indtil nu modtaget godt 700 klager vedrørende personers skatteansættelse for 1969, og en meget væsentlig del heraf må antages at angå overført indkomst. Flertallet af sa-